

[Brusvang.]

kendsgerning, at der i dette ting er et flertal, som ønsker denne retsikkerhed bragt ud af verden, og det er derfor, dette dagsordensforslag er fremsat.

Formanden:

Jeg gør talerne opmærksom på, at uret nærmest talerstolen er i uorden som så mange andre ure her i huset. Man gør klogt i at stole på sit eget ur, hvis dette altså går rigtigt.

Wilhelm (VS):

Statsministeren holdt sin sædvanlige lille tale om de partier, der gør det så vanskeligt for regeringen. Dem hører VS givetvis til i statsministerens udlægning, og det er rigtigt, og det vedkender vi os. Vi er her for at gøre det vanskeligt. Vi har påvist fejlen omkring daginstitutionerne, og vi har vist, hvordan der i realiteten ikke var tale om reelle besparelser på en lang, lang række andre områder. Vi har vist, hvad højreforliget om boligpolitikken faktisk indebar, og den slags ting. Det er det, vi er her for, men det var ikke det, statsministeren mente med at gøre det vanskeligt. Nej, han knyttede det til de mange ændringsforslag, og så er det, lige før man synes, det er synd for vores statsminister, at det er så hårdt, at VS har stillet 9 ændringsforslag til finanslovsforslaget.

Statsministeren sagde, at der til 99 pct. om finanslovsforslaget var enighed med partiet venstre. Det er jo en bekræftelse på, hvad vi har fremhævet, nemlig dette næsten sammenfald i hele den økonomiske politik og krisepolitik mellem venstre og socialdemokratiet. Jeg kan endda korrigerer statsministeren på dette punkt og sige, at det i virkeligheden er til 99 komma godt 7 pct., der har været enighed om dette finanslovsforslag. Det eneste, der er bemærkelsesværdigt i denne forbindelse, er, at den socialdemokratiske statsminister faktisk mener, at det er noget, han skal rose sig af.

Økonomiministeren sagde meget stærkt, at vi kan afskaffe arbejdsløsheden, og han forstod ikke, at nogen kunne acceptere en vis arbejdsløshed og tage det som udgangspunkt for deres politik. Må jeg så minde om, at det finanslovsforslag, der lå, før man beyndte at sjusse sig igennem besparelserne

og forligene og aftalerne og ting og sager, det var alene den socialdemokratiske regerings forslag, og det forudsatte en arbejdsløshed på 8-9 pct.

Jeg skal sige noget om de forskellige dagsordensforslag. Det, der er fremsat af hr. Freddy Madsen fra DKP, må jeg sige, beklager jo, at grundlovens bestemmelser ikke er opfyldt, og det slutter med at erklære, at det fælles mål i denne forsamling skulle være at sikre alle arbejdende mennesker retten til meningsfyldt arbejde. Det må være et udtryk for, at den virkelig sorte humor har fået lov til at spille deroppe i gruppeværelset hos DKP, og det er da også i orden. Men det kan jo være, at det ikke er sarkastisk ment; det kan jo være, at det er det her med, at det kniber med at få en start og en afslutning, og så har man grebet ned i bunken og taget grundloven i den ene ende og det fælles mål for denne forsamling i den anden ende. Vi er uenige i de dér to, men det er nu ikke det, der gør, at vi må sige, vi ikke kan tjene DKP i det samme, som de ellers sagde så venligt om vores forslag, at vi, hvis det kan glæde dem, vil stemme for dette dagsordensforslag. Den egentlige grund, den vigtige grund, er det midterste, det operationelle afsnit i DKPs dagsordensforslag så at sige, med de offentlige arbejder, for det blev jo direkte begrundet i talen med nogle af de store mammutprojekter ud fra vækstfilosofien, som man på forhånd ved at vi er uenige i, nemlig Citybanen og Storebæltsbroen. Af denne grund afholder vi os fra at stemme om DKPs dagsordensforslag.

Om hr. Brusvangs dagsordensforslag om blokadesagerne vil jeg sige, at der ikke er tale om, at VS har søgt at gøre semantiske studier på denne ting. Der er tale om, at VS som de eneste under behandlingen af denne sag har søgt efter at få klarlagt, hvor langt man overhovedet kan tillade sig at gå ved at ændre politivedtægter i forhold til gældende politilove og i forhold til den gældende § 79 om forsamlingsfriheden i grundloven. Ingen andre har ønsket at få den slags opdelinger afklaret. Alle andre eller de fleste andre, har ønsket at køre løs med denne kriminalisering af faglige aktioner, som hidtil ikke har været ulovlige. Det er ikke, fordi vi har stor tillid til, at man vil respektere grundloven eller andre indsnævninger i, hvor vidt man kunne gå med krimi-